

РЕШЕНИЕ

№ 7387

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4444** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба на Г. И. И. срещу писмо изх. № РОК20-РИ09-7-(2)/08.05.2020 г. на кмета на район „О. купел“ – Столична община (СО), с което жалбоподателят по т. 1 е уведомен, че в администрацията на район „О. купел“ не се поддържа такъв регистър, а по т. 2, че кметовете на райони нямат правомощия по реда на чл. 169, ал. 6 от ЗУТ.

В жалбата се релевират доводи за нищожност на оспорения акт като издаден от некомпетентен орган. Евентуално, счита същото за незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа се, че информацията е поискана от кмета на СО, който е длъжен да разполага с нея, а не от кмета на района. Сочи се, че ако не разполагат с информацията в районната администрация е трябвало да препратят заявлението към органа, който разполага с нея, или служебно да я издирят.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата. Претендира разноси по представен списък. Ответникът – Кмет на район „О. купел“ – СО, чрез процесуалния си представител юрк. Л., в съдебно заседание и в писмен отговор от 05.08.2020 г. оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски

хonorар.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50 - ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството по реда на ЗДОИ е образувано по заявление с вх. № СОА20-ОИ94-54/16.03.2020 г. (л.14), подадено от Г. И. И. до кмета на Столична община, с което е поискано предоставяне на информацията относно:

1. Достъпните маршрути, които са изградени и поддържани съгласно Наредба № 4/01.07.2009 г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението (Наредбата) в[жк]през периода 2015 г. до март 2020 г.

2. Разработената от кмета на СО програма/и по чл. 169, ал. 6 от ЗУТ във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 3, ал. 1 от наредбата, касаеща периода/ите 2015 – 2020 г. и приложима/и спрямо територията на[жк].

Заявителят е посочил, че желае да получи исканата информация в следната форма: копия, предоставени на хартиен носител.

С писмо изх. № СОА20-ОИ94-54/16.03.2020 г. (л. 13), Столична община е препратила заявлението на кмета на СО – район „О. купел“ на основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ.

Кметът на район „О. купел“ – СО се е произнесъл с Решение № 8-ЗДОИ/08.04.2020 г. и писмо с изх. № РОК20-РИ09-7(2)/08.05.2020 г. на кмета на СО – район „О. купел“.

Предмет на делото е отказ, обективиран в писмо с изх. № РОК20-РИ09-7(2)/08.05.2020 г. на кмета на СО – район „О. купел“.

С оспореното писмо И. е уведомен, че по отношение на искането по т. 1 не може да бъде предоставена търсената информация, тъй като администрацията на район „О. купел“ не поддържа такъв регистър. По отношение на искането в т. 2 тезата на органа е, че кметът на района няма правомощия по реда на чл. 169, ал. 6 от ЗУТ.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Самото писмо, с което е отказано да бъде даден отговор на заявен достъп до обществена информация не сочи срок за оспорване, като в случая е приложима разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното писмо, имащо характер на решение, обективиращо отказ по Заявление от 16.03.2020 г. за достъп до обществена информация е постановено от кмета на район „О. купел“ – СО, който съгласно разпоредбата на чл. 19, ал.3, т.2 от Закона за администрацията (ЗА) е задължен субект по чл. 3, ал.1 от ЗДОИ. С оглед изложеното оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

Съдът намира обаче, че отказът е незаконосъобразен, като постановен при нарушена процедура и несъответно правно основание.

На първо място, не е изяснен въпросът дали търсената информация представлява обществена информация като липсват каквито и да е мотиви от органа в тази насока, което препятства както заявителя, така и съда да разбере каква според органа е информацията, съответно какви са изключенията за предоставянето ѝ.

Съгласно ЗДОИ са налице два вида информация – официална и служебна. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща

възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, а служебната информация е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Достъпът и до двата вида информация е свободен, при спазване обаче, на съответните ограничения. Неизясняването на този въпрос и липсата на мотиви по него представлява нарушение на закона и ограничава правата на заявителя, с оглед защита срещу постановения акт.

В случай, че се приеме, че органът е преценил, че се касае за обществена информация, която не се поддържа в регистъра на район „О. купел“, т.е. че е налице хипотезата на чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ, то актът е постановен на невалидно правно основание. Съгласно визираната норма, когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението като уведомява за това заявителя.

В процесния случай такова препращане към органа, който разполага с нея не е извършено, нито служебно е издирена търсената информация.

Административният акт е издаден и при неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Исканата от жалбоподателя информация по т. 2 е "обществена" по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, тъй като с оглед нейния предмет – Разработената от кмета на СО програма/и по чл. 169, ал. 6 от ЗУТ във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 3, ал. 1 от наредбата, касаеща периода/ите 2015 – 2020 г. и приложима/и спрямо територията на[жк], е възможно съставянето на собствено мнение относно дейността на задължения субект. Заявителя се е позовал на разпоредбата на чл. 169, ал.6 от ЗУТ, като по силата на цитираната норма органите на изпълнителната власт (какъвто териториален орган е кмета на общината) ежегодно разработват програми с мерки за приваждане на урбанизираната територия и на съществуващи отделни сгради и съоръжения в нея в съответствие с изискванията за достъпна среда и предвиждат средства за тяхното реализиране, а Министерският съвет и общинските съвети приемат програмите и осъществяват контрол по изпълнението им.

Заявената информация е служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като съхраняването ѝ е във връзка с дейността на кмета на общината. По правилото на чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл. 13, ал.2 от ЗДОИ. Съгласно последният законов текст достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. В конкретния случай никоя от тези хипотези не е налице.

С процесното заявление за достъп до обществена информация не се иска създаване на нова информация, която да съдържа мнение, оценка или становище на задължения субект във връзка със съхранявана при него информация, а напротив – предоставяне

на съхранявана при органа информация, касаеща ежегодно разработените програми с мерки за привеждане на урбанизираната територия и на съществуващите отделни сгради и съоръжения в нея в съответствие с изискванията за достъпна среда и предвиждането на средства за тяхното реализиране, за период от 6 години. В тази връзка обобщаването на данни от съществуваща документация, за да се предостави информацията за това колко програми по реда на чл. 169, ал.6 от ЗУТ са разработени, с които се определят (предвиждат) мерки за привеждане на урбанизираната територия и на съществуващи отделни сгради в нея в съответствие с изискванията за достъпна среда, не изисква създаването на качествено нов (по съдържание) документ като носител на информация, а само систематизирането на вече съществуваща такава информация.

По тези съображения съдът намира, че подадената жалба се явява основателна и процесното писмо следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно. Преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по подаденото от Г. И. заявление с вх № СОА20-ОИ94-54/16.03.2020 г. При постановяване на административния акт задълженият субект следва да има предвид, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, а ограничаването на достъпа до нея следва да бъде обоснован (и доказан) с конкретни факти и обстоятелства, включително и липсата на надделяващ обществен интерес.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса в размер от 10 лв. и за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева по представен договор за правна защита и съдействие от 21.05.2020 г. /л.36/, или общо 610 лева. Претендиращият размер на разноски се оспорва като прекомерно завишен от представителя на ответника и в тази част съдът намира оспорването за основателно, като редуцира размера на дължимите разноски за адв. възнаграждение на 500 лева – чл. 8, ал. 3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2, във връзка с чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. И. И. писмо изх. № РОК20-РИ09-7-(2)/08.05.2020 г. на кмета на район „О. купел“ – Столична община, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на район „О. купел“ – Столична община за произнасяне по заявление вх. № СОА20-ОИ94-54/16.03.2020 г. на Г. И. И., при спазване на задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, в 14 дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Г. И. И., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ:

